Maciej Vorbek-Lettow

uczeń
lekarz
Ur. 12.2.1593, Wilno
Zm. 0.0.1662,

Dane rodziców

Mateusz Vorbek-Lettow

Elżbieta Bausin

Wychowanie i wykształcenie

Początkowo uczył się w szkole prowadzonej dla innowierców przy zborze luterańskim w Wilnie, w klasie gramatyki (od 1600 roku – jego nauczycielami byli Michael Frobenius, Jędrzej Usłowski i Andrzej Gutowski). W wieku lat dziesięciu został wysłany przez ojca do Królewca w celu rocznej nauki języka niemieckiego. Później uczył się niemieckiego w Elblągu w gimnazjum (immatrykulacja w lipcu 1605 roku) oraz w Gdańsku, w tamtejszym gimnazjum protestanckim. Uczęszczał do klasy logiki, ale słuchał też wykładów z medycyny. Był uczniem znanego profesora Gdańskiego Gimnazjum Bartłomieja Keckermanna. Ostatnim elementem nauk krajowych był pobyt w szkołach wileńskich. Najpierw w szkole zborowej uczył się pod nadzorem pastora Baltazara Krośniewickiego, następnie w Akademii Wileńskiej, do której ojciec oddał go za namową jezuity Gruszeckiego. Studiował tam filozofię, obszernie opisując realia i przebieg nauki, m.in. bibliotekę.

Etapy kariery dot. edukacji

Latem 1610 roku wyruszył w podróż edukacyjną przez Niemcy i Szwajcarię. Zatrzymał się na krótko w Bazylei, utrzymując kontakty z uczącymi się tam różnowiercami polskimi. Miasto jednak szybko opuścił z powodu szerzącej się tam epidemii. Dotarł do Paryża, w towarzystwie Bolestraszyckich oraz ich guwernera Pretoriusa. W stolicy Francji z powodu deficytu środków pieniężnych został sługą Aleksandra i Fryderyka Sapiehów. Podróżował z nimi po Francji, Belgii i Italii. Próbował podjąć studia medyczne w Lowanium, lecz nie mógł studiować z powodu protestanckiego wyznania. Na polecenie Sapiehów słuchał wykładów prawa, robiąc z nich notatki. W 1612 roku podjął studia medyczne w Italii. Najpierw przebywał na uniwersytecie w Bolonii, a następnie w Padwie (immatrykulacja w metryce nacji niemieckiej 10 sierpnia 1613 roku). W 1614 roku został doktorem filozofii i medycyny. Wybrano go syndykiem wydziału sztuk wyzwolonych. Brał udział w wojnie, w armii weneckiej z namiestnikiem Tyrolu arcyksięciem Ferdynandem. Został wybrany posłem Uniwersytetu Padewskiego do doży weneckiego w celu wprowadzenia poprawek do statutu uczelni, umożliwiających studiowanie innowiercom. Jego misja została zakończona powodzeniem. Otrzymał godność kawalera św. Marka.

Fakty z życia osobistego

Urodzony w rodzinie ubogiej szlachty, matka była mieszczanką wileńską.

Po zakończeniu studiów rozpoczął praktykę medyczną. Był m.in. lekarzem Krzysztofa Radziwiłła oraz króla Władysława IV Wazy.

Żył w XVI-XVII wieku.

Bibliografia

Podmiotowa

1. Maciej Vorbek-Lettow, *Skarbnica pamięci. Pamiętnik lekarza króla Władysława IV*, oprac. E. Galos i F. Mincer, Wrocław, 2006.

Przedmiotowa

1. *Archiwum nacji polskiej w uniwersytecie padewskim, t. 1 (Metryka nacji polskiej w uniwersytecie padewskim 1592-1745)*, oprac. H. Barycz, Wrocław, 1971.